

Do sądu krajowego należy zbadać, czy treść dokumentu wszczynającego postępowanie jest wystarczająca, aby umożliwić pozwanaemu wykonywanie jego praw, czy też nadawca powinien usunąć uchybienie w postaci braku tłumaczenia niezbędnego załącznika.

- 2) Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że fakt, iż adresat doręczonego dokumentu określił w umowie zawartej z powodem w ramach wykonywanej działalności zawodowej, że językiem do prowadzenia korespondencji jest język państwa członkowskiego, z którego pochodzi dokument, nie stanowi domniemania znajomości języka, lecz jest wskazówką, którą sąd może wziąć pod uwagę badając, czy adresat rozumie język państwa członkowskiego, z którego pochodzi dokument.
- 3) Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że adresat doręczonego dokumentu wszczynającego postępowanie nie może w każdym razie powoływać się na ten przepis w celu odmowy odbioru załączników do dokumentu, które nie zostały sporządzone w języku państwa członkowskiego, do którego przekazywany jest dokument lub w zrozumiałym dla adresata języku państwa członkowskiego, z którego pochodzi dokument, gdy w ramach wykonywanej działalności zawodowej zawarł on umowę, w której uzgodniono, że językiem do prowadzenia korespondencji jest język państwa członkowskiego, z którego pochodzi dokument, i gdy załączniki, po pierwsze, dotyczą rzeczony korespondencji, a po drugie, zostały sporządzone w uzgodnionym języku.

(¹) Dz.U. C 56 z 10.3.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-39/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 89/48/EWG — Uznawanie dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego trwających co najmniej trzy lata — Uregulowanie krajowe nieprzewidujące uznawania dyplomów otwierających dostęp do zawodu farmaceuty klinicznego — Brak transpozycji dyrektywy)

(2008/C 158/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak transpozycji dyrektywy Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego trwających co najmniej trzy lata (Dz.U. L 19, str. 16) w zakresie zawodu farmaceuty klinicznego

Sentencja

- 1) Poprzez brak przyjęcia, w zakresie zawodu farmaceuty klinicznego, wszelkich przepisów koniecznych do wykonania dyrektywy Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale — Włochy) — Ecotrade spa przeciwko Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

(Sprawy połączone C-95/07 i C-96/07) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Odwrotne obciążenie — Prawo do odliczenia — Termin zawity — Nieprawidłowości w rachunkowości i w deklaracjach dotyczące transakcji podlegających systemowi odwrotnego obciążenia)

(2008/C 158/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria provinciale

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ecotrade spa

Strona pozwana: Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria provinciale — Wykładna art. 17, 18 ust. 1 lit. d), art. 21 ust. 1 i art. 22 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT — Przepis krajowy uzależniający możliwość wykonania prawa do odliczenia od dochowania dwuletniego terminu zawitego

Sentencja

- 1) Artykuły 17, 18 ust. 2 i 3 oraz art. 21 ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 2000/17/WE z dnia 30 marca 2000 r., nie sprzeciwiają się uregulowaniom krajowym, które przewidują termin zawity na wykonanie prawa do odliczenia, taki jak w sprawach przed sądem krajowym, o ile poszanowane są zasady równowagi i skuteczności. Zasada skuteczności nie zostaje naruszona tylko z tego powodu, że termin, który przysługuje organowi podatkowemu na przystąpienie do odzyskania niezapłaconego podatku od wartości dodanej przekracza termin przyznany podatnikowi na wykonanie prawa do odliczenia.
- 2) Jednakże art. 18 ust. 1 lit. d) i art. 22 szóstej dyrektywy 77/388, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2000/17, sprzeciwiają się praktyce korygowania deklaracji i odzyskiwania podatku od wartości dodanej, w ramach której sankcją z tytułu naruszeń — takich jak dopuszczono się w sprawach przed sądem krajowym — po pierwsze, obowiązków wynikających z formalności określonych w przepisach krajowych na podstawie wymienionego art. 18 ust. 1 lit. d), a po drugie, obowiązków w zakresie rachunkowości i składania deklaracji wynikających, odpowiednio, z wymienionego art. 22 ust. 2 i 4, jest odmowa przyznania prawa do odliczenia w przypadku stosowania systemu odwrotnego obciążenia.

(¹) Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 8 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-233/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Decyzja 2001/720/WE — Odstępstwo dotyczące oczyszczania ścieków komunalnych aglomeracji wybrzeża Estoril — Naruszenie art. 2, 3 i 5 wspomnianej decyzji)

(2008/C 158/10)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i P. Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Fernandes i M. J. Lois, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2, 3 i 5 decyzji Komisji 2001/720/WE z dnia 8 października 2001 r. w sprawie przyznania Portugalii zezwolenia na odstępstwo w odniesieniu do oczyszczania ścieków komunalnych aglomeracji wybrzeża Estoril (Dz.U. L 269, str. 14)

Sentencja

- 1) Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 2, 3 i 5 decyzji Komisji 2001/720/WE z dnia 8 października 2001 r. w sprawie przyznania Portugalii zezwolenia na odstępstwo w odniesieniu do oczyszczania ścieków komunalnych aglomeracji wybrzeża Estoril,
 - nie poddając w sezonie kąpielowym ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji wybrzeża Estoril przed zrzutem do morza co najmniej raz zaawansowanemu oczyszczaniu pierwotnemu oraz dezynfekcji zgodnie z art. 2 wspomnianej decyzji;
 - nie poddając poza sezonem kąpielowym ścieków komunalnych wspomnianej aglomeracji przed wprowadzeniem do morza przynajmniej obróbce wstępnej zgodnie z art. 3 wspomnianej decyzji, i
 - dopuszczając negatywne skutki zrzutów ścieków komunalnych tej aglomeracji dla środowiska.